

2022.11.11. BÓ

Előfohász: „⁵⁶Áldott az ÚR, aki nyugalmat adott népének, Izráelnek egészen úgy, ahogyan megígérte. Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretekéből, amelyeket Mózes, az ő szolgája által megígért. ⁵⁷Legyen velünk Istenünk, az ÚR, ahogyan őseinkkel volt. Ne hagyjon el bennünket, és ne vessen el magától! ⁵⁸Fordítsa oda magához szívünket, hogy mindenben az ő útjain járjunk, és megtartsuk parancsolatait, rendelkezéseit és törvényeit, amelyeket őseinknek adott.” (Kir8,56-58) Ámen

Ének: 464:1-6: „Jöjj, királyom Jézusom...”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Jöjj! Jöjj a Te Lelked erejével, hogy szívünket megnyitva Előtted kifejezzük irányodba őszinte hálánkat. Köszönet a megtartásért, köszönet az elkészített alkalomért, hogy újra közösségben élhetünk a Te Igéddel. Köszönjük, hogy nem a kétség, a gond és a gyötrellem győzedelmeskedtek akkor, amikor elindultunk otthonainkból, hanem a mustármagnyi hit hozott ma Eléd. Így köszönjük meg Neked, hogy Te nem hagysz bennünket ma sem jelenlegi állapotunkban, hanem rámutatsz feltjainkra, bűneinkre s hit által megláthatjuk, hogy a Te szereteted és jóságod mit tett értünk Krisztusunk által.

Megvalljuk Előtted, hogy nem vagyunk méltóak, hogy gyermekeidként tekints ránk, hiszen annyi esetben türelmetlenek vagyunk, s nem vagyunk képesek odafigyelni szavadra, annak ellenére, hogy célod minden egyes igével a megtartatásunk, a gyógyításunk, hogy az élet útját megmutasd minden olyan helyzetben, amikor mi azt gondoltuk, hogy elvesztünk.

Kérünk ma szívünk állapotáért. Tölts be szívünket több hittel, reménnyel és szeretettel. Hisszük, hogy van hatalmad életünk felett. Hisszük, hogy a bennünket érő eseményeket Te úgy rendezed, hogy általuk közelebb vonj magadhoz. Hisszük, hogy az Úr Jézus Krisztus által Te ma is ránk mutatsz és egyenként szívünkbe vésed, hogy: enyém vagy.

Kérünk, Szentlelked erejével légy jelen közöttünk áld meg az Ige olvasóit, hallgatóit, befogadóit, hogy tovább tudjuk vinni az örömhírt, s táplálni tudjuk a közelünkben élő lelki szegényeket. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi ígerész: 2Móz 35

„¹Azután összegyűjtötte Mózes Izráel fiainak egész közösségét, és ezt mondta nekik: Ezek azok az igék, amelyekről azt parancsolta az ÚR, hogy meg kell tennetek: ²Hat napon át végezzétek munkátokat, de a hetedik napot tartsátok szentnek, az ÚRnak szentelt nyugalom nagy napja legyen az! Meg kell halnia mindenkinek, aki munkát végez ezen a napon! ³Lakóhelyeteken sehol se gyűjtsatok tüzet szombaton!

Adakozás a szent sátorra

⁴Azután ezt mondta Mózes Izráel fiai egész közösségének: Ezt parancsolta az ÚR: ⁵Gyűjtsetek felajánlást magatok között az ÚRnak! Mindenki, akit arra indít a szíve, hozzon adományokat az ÚRnak: aranyat, ezüstöt és rezet, ⁶kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat, kecskeszőrt, ⁷vörösre festett kosbört, delfinbört és akáciafát, ⁸lámpaolajat, balzsamot a felkenéshez való olajhoz és a jó illatú illatáldozathoz, ⁹és ónixköveket és berakásra való drágaköveket az éfódhoz és hőséhez.

¹⁰Aki csak hozzáértő ember közöttetek, jöjjön ide, és készítse el mindazt, amit megparancsolt az ÚR: ¹¹a hajlékot, annak sátoztetejét és takaróját, kapcsait, deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait, ¹²a ládát és annak rúdait a fődéllel együtt, a függőkárpitot, ¹³az asztalt, annak rúdait, egész fölszerelését és a szent kenyereket, ¹⁴a lámpatartót a világításhoz, annak fölszerelését és mécseseit meg a lámpaolajat, ¹⁵az illatáldozati oltárt és annak rúdait, a fölkenéshez való olajat és a jó illatú füstölőszereket, a bejáratí függönyt a hajlék bejáratához, ¹⁶az égőáldozati oltárt, annak rézrácsozatát, rúdait és egész fölszerelését, a medencét és annak állványát, ¹⁷az udvar szőnyegfalait, oszlopait és talpait meg az udvar kapujának függönyét, ¹⁸a hajlék cövekeit, az udvar cövekeit és a hozzájuk való köteleket, ¹⁹a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz: Áron főpap szent ruháit és fiainak papi ruháit! ²⁰Ekkor eltávozott Mózes elől Izráel egész közössége, ²¹majd visszajött mindenki, akit

a szíve arra indított, és a lelke arra ösztönzött, és elhozta az ÚRnak szánt felajánlását a kijelentés sátrának elkészítéséhez, az ott végzendő szolgálathoz és a szent ruhákhoz. ²²Eljöttek a férfiak és az asszonyok, mindenki, akit a szíve arra ösztönzött, és hoztak kapcsokat, fülbevalókat, gyűrűket, nyakláncokat és mindenféle arany ékszert. Mindenki ajánlott föl valamilyen aranyból készült ajándékot az ÚRnak. ²³Minden férfi aszerint, hogy miije volt, hozott kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat, kecskeszőrt, továbbá vörösre festett kosbőrt és delfinbőrt. ²⁴Aki ezüstöt vagy rezet tudott felajánlani, az is elhozta felajánlását az ÚRnak; akinek akáciafája volt, azt hozta el a különböző istentiszteleti eszközökhöz. ²⁵Mindazok az asszonyok, akik értettek hozzá, saját kezükkel megfonták és megfonva hozták el a kék és piros bíbort, a karmazsin fonalat és lenfonalat. ²⁶Mindazok az asszonyok pedig, akiket a szívük arra indított, és értettek hozzá, megfonták a kecskeszőrt. ²⁷A vezető emberek pedig ónixköveket és berakásra alkalmas köveket hoztak az éfódhoz és hósenhez, ²⁸valamint balzsamot és olajat a lámpához, a felkenéshez való olajhoz és jó illatú füstölőszerekhez. ²⁹Mindazok az izráeliek, férfiak és asszonyok, akiket a szívük arra ösztönzött, hogy adakozzanak a különféle eszközökre, amelyek elkészítését Mózes által elrendelte az ÚR, önkéntes adományokat hoztak az ÚRnak.

Becalél és Oholíáb megbízatása

³⁰Akkor ezt mondta Mózes Izráel fiainak: Nézzétek! Az ÚR név szerint elhívta Becalélt, Húr fiának, Úrának a fiát Júda törzséből. ³¹Betöltötte őt isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkára, ³²hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására, ³³kövek vésésére és berakására, fafaragásra és mindenféle tervezőmunka elvégzésére. ³⁴Azzal a képességgel is felruházta, hogy tanítson a Dán törzséből való Oholíábbal, Ahíszámák fiával együtt. ³⁵Nagy hozzáértéssel ajándékozta meg őket, hogy el tudjanak készíteni mindenféle fa- és fémmunkát, művészi szövést és hímzést kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és lenfonálból meg a takácsmunkát: hogy elvégezzenek mindenféle munkát, és elkészítsék hozzájuk a terveket.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A hetedik nap megszentelése

A szentély megépítésének megkezdése előtt Mózes újra a hetedik nap megszenteléséről beszél a népnek. A nép alatt itt Izráel fiainak egész közösségét kell érteni. Egy közösség, ahol nincsenek egyesek és kettesek, hanem mindenkire ugyanaz érvényes. A legnagyobb ószövetségi ünnepről van szó. A nyugalom napja megtartásával a nép megszenteltetik, s így felállíthatják a szent Isten hajlékát.

A nyugalom napjával kapcsolatban elhangzik még, hogy ha bárki bármilyen munkát végez azon, öljk meg. Sőt még egy felszólítás értelmében tüzet sem szabad gyújtani.

Vajon a ma élő keresztyének a Neki szentelt napot úgy ünneplik, ahogyan Ő azt meghagyta? A nyugalom napját a nyugalom apja adta. Az az Atya, aki egyszülöttjét adta értünk, s feltámadása által minden vasárnap van mit megköszönnünk, azzal a reménységgel élve, hogy a feltámadásunk és az örök életünk Krisztusra nézve elkészítettett.

Adakozás a szent sátorra

Újra Izráel fiainak egész közössége van megszólítva. Az Úr azt kéri, hogy gyűjtsenek felajánlást. Adakozásuknak fő mozgatórugója pedig a szív. A szív az, ami az embert, egy közösséget elindít az adakozásban. Nincs leosztva, hogy mit és mennyit, csak egy listáról olvasunk.

Az adakozásra való felhívás ott van a mai istentiszteleteink liturgiai elemei között is. Az adakozás nem lehetőség, hanem szolgálat, ami tiszta szívből történik- megnevezve, hogy bejövetelem egy részével támogatom a gyerek-, ifjú-,idős-, iratmissziót, stb..

Úgy az Ószövetségben, mint ma a nép hajlandóságán és az adományok önkéntességén van a hangsúly.

Az önkéntes adakozás szívből ajánlja fel az Úrnak, azt ami je volt. Aminek következményéről a 36.fejezetben olvasunk, hogy többet hoz a nép, mint ami szükséges. Az adakozásban nincs erőltetés, fejenként kiszabott összeg, s mozdul a

szív, a kéz és a láb. Mindenki számára fontos volt az, hogy adjanak, s az isteni minta szerint elkészüljön a szent sátor. Aminek pontos leírását olvastuk már, s teret sem enged az emberi tervezésnek, hiszen láttuk már korábban mire képes az ember, ha vésőt vesz a kezébe. Az Úr pontos utasításokat ad arra nézve, hogy hogyan nézzen ki a sátor. Többször is elhangzik, hogy a szíve indította el azokat, akik a szolgálat ezen formájával éltek.

Becalél és Oholiáb megbízatása

A megbízatást megelőzi egy név szerinti elhívás. A szent munkára ki vannak jelölve az emberek. Isten Lelke késszé és képessé tette őket arra, hogy feladatukat ellássák. Emellett kaptak bölcsességet, értelmet, képességet mindenféle munkára, hogy terveket készítsenek.

A képességek mellé még az is jött, hogy tanítottak. Nincs konkrétan megnevezve, hogy mit, de forrásuk az lehetett, amire Isten Lelke tanította őket. Azt kellett továbbadniuk. Nem úgy vannak vele, hogy majd megcsinálom én, hanem képesek tovább adni, amit ők kaptak.

Nem úgy vannak jelen a választott nép életében, mint azok a szülők, aki azt mondják, hogy én majd megcsinálom mindent helyettük, mert én jobban tudom, amíg meg elmondanám, hogy hogyan vegyenek a kezükbe egy eszközt, addig már én meg is csináltam. S közben életképtelen gyerekeket nevelnek. A Isten népének közössége nem azt jelenti, hogy majd én megcsinálom, mert csak én tudom megcsinálni. Nem vagyunk pótolhatatlanok. Isten népe nem egy vagy két személy, hanem egy közösség.

Ahhoz pedig, hogy valaki másokat tanítson neki is tanítvánnyá kell válnia. Az adott helyzetben pedig oda kellett figyelni arra, hogy mit mond az Úr.

Kedves Testvérem!

Ha Isten elhívott, akkor nem hagy magadra, adja az Ő Lelkét ma is. A meg nem érdemelt kegyelem volt a döntő, ami elhívta Becáélat és Oholiábot erre a szolgálatra, s ez a kegyelem ma is nevének nevezi a választottakat.

Isten elhívta őket egy feladatra és képessé tette őket, annak elvégzésére. S míg vannak, akik úgy gondolják, hogy ők mindenhez értenek, sőt más nem is tudja elvégezni az adott feladatot, addig egy nagy önámításban élnek, mert ilyen nincs. Az Úr tesz képessé arra, hogy elvégezzük feladatainkat. Minden küldetésünk kudarcra van ítélve a Szentlélek nélkül. A Szentlélek nélkül saját erőből nem megy. De Isten Lelke mindenre elég.

Vizsgáljuk meg, hogy ránk mit bízott Isten. S általunk is az Ő népét mivel akarja megajándékozni. Figyeljünk rendelkezéseire, engedjük, hogy megérintse szívünket, s bármilyen szolgálatot is bízott ránk terveink elkészítése előtt kérjük az isteni lelket, bölcsességet, értelmet, s képességet arra, hogy szolgálatunk az Ő nevét emelje fel. Ámen

Újszövetségi ígérés: Zsidókhoz írott I.levél 11, 23-40

„²³Hit által rejtegették Mózes születése után három hónapig szülei, mert látták, hogy szép a gyermek, és nem félték a király parancsától. ²⁴Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó lánya fiának mondják. ²⁵Mert inkább választotta az Isten népével együtt a sanyargatást, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét, ²⁶mivel nagyobb gazdagságnak tartotta Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett. ²⁷Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlant. ²⁸Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsőszületteiket. ²⁹Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek. ³⁰Hit által omlottak le Jerikó kőfalai, miután körüljárták azokat hét napon át. ³¹Hit által nem vezett el az engedetlenekkel együtt Ráháb, a parázna nő, amikor a kémeket békességgel befogadta. ³²És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből, ha szólnék Gedeonról, Báraókról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról. ³³Ezek hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be, ³⁴tűz erejét oltották ki, kard életől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hősök, idegenek seregeit futamították meg. ³⁵Asszonyok feltámadás révén visszakapták halottaikat. Másokat viszont megkínóztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy

dicsőségebb feltámadásban legyen részük. ³⁶Mások megszegényítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. ³⁷Megkövezték, megégették, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorogva, gyötrődve, sínylődve azok, ³⁸akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban. ³⁹És mindezekben, noha hit által elnyerték az Írás jó bizonyosságát, nem teljesült be az ígélet, ⁴⁰mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, és azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.”

Kedves Testvérek!

A hit, remény és szeretet. Az 1. Korintusi levél 13. fejezete a szeretet hosszabb fejezete. Az 1. Tesszalonikai levélben ott van a reményről szóló rész. S itt a 11. fejezet a hit fejezete. Az egész fejezet szinte megerősíti azt az ószövetségi verset, hogy „az igaz ember a hite által él.”(Hab2,4b) A szertartások, áldozatok és cselekedetek, amelyek a zsidók életében fontos szerepet töltek be háttérbe szorulnak és a hangsúly a hiten van.

A hit az, ami megmozgatja az ember cselekedeteit és olyan viselkedési formákat tud előhozni az ember életében, amelyek utólag a csoda kategóriába is sorolhatóak Isten részéről, hiszen nem tudunk magyarázatot adni arra, hogy hogyan jöhettünk ki győztesként egy-egy helyzetből. Ha nem engedek a félelemnek, az aggodalmaskodásnak, az emberi tervezgetésnek, a felesleges belegondolásnak és a vészmadárkodásnak, és odafordulok Istenhez és több hitet kérek és bízok Istenem időzítésében, akkor a 11. fejezetben felolvasott személyek nemcsak az Ószövetség nagyjai maradnak előttem, hanem meglátom azt, hogy *hit által* hogyan dolgozott Isten bennük és általuk, hogy ígéretei beteljesedjenek.

„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”(Zsid 11, 1) Ezt olvassuk az 1.versben és a mai igeszakaszunk minden egyes személye előtt ott van, hogy *Hit által*. A zsidókból lett keresztyének tisztában voltak azzal, hogy ki volt Mózes, nagyon jól ismerték születésének

körülményeit. S a levél pont az ő személyét használja fel, az ő hitére mutat rá a szerző. Sőt még a szülei hitéről is szól.

Egy rendelet alapján minden fiú gyermeket meg kellett ölni, de hit által rejtegették szülei. Nem a gyerek szépségén van a hangsúly. Isten soha nem a külsőségek érdekelték. Hittek abban, hogy megmarad, hogy Isten nem ok nélkül engedte meg az életét, hogy Istennek terve van vele és úgy rendezte az eseményeket, hogy végül édesanyja közelében maradhatott, sőt saját anyja táplálhatta. A hit Mózes és családja, s később Mózes és a nép életében, mint megtartó erő és hatalom mutatkozott meg. A szabadulás reménysége ösztönözte őket.- a remélt dolgokban való bizalom. Hit által rejtegették.

Hit által tiltakozott később, hogy a fáraó lánya fiának mondja. Döntött és inkább közösséget vállalt a megvetett néppel, választotta a szégyent, a gyalázatot, a szenvedést és a sanyargatást, mint a bűn mulandó gyönyörűségét. Pedig fényes jövő várt volna rá, örökös lehetett volna, a palotában élhetett volna. Hit által látta azt, hogy Isten megáldotta Ábrahám nemzetségét. Ő az Úrtól megígért remélt örökség vitte az útján és nem az, ami pompa és testi szemet gyönyörködtető látványként tárult elé. A bűn gyönyörűsége és a világ csábítása, szemmel látható ígéretei képesek elvonni bennünket is Istentől és az Ő elhívásától. Hiszen kényelmesebb lett volna a palotában maradni, mint annyi minden előtt állni, ami Mózesre várt.

A hit az mindig Isten ígéretére néz és az újszövetség népe esetében a hit az mindig Krisztusra néz és Isten felfoghatatlan kegyelmére. A Krisztusért való gyalázatnak pedig meglesz a jutalma. Ingen, kegyelemből, hit által. Olyan jutalom, ami nem ideig-óráig való gyönyörűséget ad, hanem örökké tartót.

Mózes példája az egyik legnagyobb a zsidók előtt. Az ő nevéhez kötődik a szabadulás és a törvények. De még a törvényeknek is a hit felé kell, hogy vigye az akkor élő zsidó keresztyéneket, sőt a ma élő Isten népét.

Miért írja ezt, mert a zsidókból lett keresztyének a gyülekezetben nem találtak jólétet, sem, nyugodalmat és békességet. Krisztusra nézzenek, vagy mint Mózes úgy cselekedjenek ők is. Mózeset nem az okosság, a józan megfontolások vezették, hanem a

hitben nyeri bizonyosság és meggyőződés. Úgy cselekedett „mint aki látja azt, aki láthatatlan” A hitben Isten a valóság, sőt minden valóság alapja. A hit legyőzi a halálfélelmet, de az emberektől való félelmet is (fáraó). Csak a hit él meg csodát. (Veres-tengeri átkelés, Jerikó). Feltűnő, hogy a hit hősei között említi meg az író Ráhábot is, a parázna asszonyt, akit hite tartott meg, benne azt a bizonyosságot nyerte, hogy Isten Izrael mellett áll. A hit faji ellentéteket szüntet meg és új közösséget teremt. Ráháb döntésével magának életet szerzett. De nevével találkozunk már Máté evangéliumában is, rögtön az elején a nemzetségtáblázatban.

A 32. versben pedig mintha azt kérdezné, hogy ez nem elég? Hát a többit mondjam még? Hány élő példára van még szükségünk? Meddig kérdezzük vissza? Ott vannak a bírák, királyok, próféták, vértanúk hite. A hit hősei sokan vannak.

A választott nép történetét Isten megszépítette a hitben járó, legkülönbözőbb állású és méltóságú férfiak és nők életével. Mindegyiknek volt valami folt az életében, s Isten mégis őket választott. Mert Ő nem a tökéleteseket hívja el(vagy a magukat tökéletesnek tartókat), hanem az elhívottakat formálja. A másik hitét pedig én nem látom. Nem én mondom meg, hogy kiben mennyire dolgozik a hite a cselekedetein keresztül, sőt nem tudom megállapítani azt sem, hogy ki jár a világosságban vagy a sötétségben, mert egyedül Isten látja a hit táplálta cselekedetek és gondolatok okát és célját.

A hit tettekben mutatkozik meg és csodálatos eseményeket szül ilyen a szabadulás, a halottak feltámadása, a győzelem, az uralkodások megáldása. Izrael története ismer egy másfajta hitet is, amely szenvedések, igazságtalanságok, üldöztetések, próbák, betegségek vagy éppen halál elhordozásában, türésében és elszenvedésében mutatkozott meg. Az út, amelyen Isten vezet, nagyon különböző lehet. –Isten mindig a hitben járó ember mellett áll, ennek bizonyosságával mindig megajándékozta Még a halál megvetésében is ott van a hit győzelme.

Mert voltak, akire nem volt méltó ez a világ. Akik Krisztus eljövetelét nem érték meg, de az ószövetség hitben járó gyülekezete nem teljes nélkülük.

Kedves Testvérek!

A hitnek az az igazi sajátossága, hogy mindig Istent tartja szem előtt. A hit az, ami bátorít bennünket a mai napig. Amíg van hitünk lesz türelmünk és kitartásunk is, hogy elviseljük a nyomorúságokat. De lesznek próbatételek is, az üldözéseknek ma sincs vége. De hit által Isten jósága kiárad a mi életünkben ma is.

Jegyezzük meg, hogy bárhová is mennek ebben a világban Isten szolgálói magukkal viszik Isten áldását. Ámen

Utóima: Mindenható Atyánk! Hittel szólítunk meg ma Téged és köszönjük Neked, hogy részesítettél bennünket a Szentlélek ajándékában, s hittel olvashatjuk Igéd, hittel hallgathatjuk mindazt, amivel ma is kerestél bennünket és hittel tekinthetünk Krisztusunkra, aki értünk adatott, hogy nekünk életünk legyen.

Köszönjük Neked, ezt a kis közösséget, ami alkalomról-alkalmomra Téged tud keresni és Rád tud figyelni. Kérünk, erősítsd a mi hitünket, taníts bennünket gyermeki nagy hitet kérni. Hogy szívünket minden alkalommal átjárja szereteted, kegyelmed és megbocsátásod Jézus Krisztus ereje által.

Köszönjük Neked, hogy érezhetjük, hogy nem kell egyedül harcolnunk a mindennapokban. Köszönjük, hogy érezhetjük jelenléted, amikor megfogalmazzuk Előtted imáinkat, s visszatekintve a mögöttünk álló útra rácsodálkozhatunk tetteidre.

Így könyörgünk családtagjainkért, a családok békességéért, imádkozunk azokért, akik még mindig távol vannak Tőled, hogy hadd találjanak haza-Hozzád. Jézusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima:

Áldás: Házi áldás: Hol hit, ott Szeretet. Hol Szeretet, ott Béke. Hol Béke, ott Áldás. Hol Áldás, ott Isten. Hol Isten, ott Szükség nincsen. Ámen

Ének: 466:1-4: „Rád tekint már hitem...”